

R E P U B L I K A H R V A T S K A
P R I M O R S K O - G O R A N S K A Ž U P A N I J A
G R A D R I J E K A
G r a d s k o v i j e č e
O d b o r z a k u l t u r u

Z A P I S N I K
s a 10. s j e d n i c e O d b o r a z a k u l t u r u
o d r ž a n e 15. s r p n j a 2022. g o d i n e

Sjednici prisustvuju: Maša Magzan, predsjednica Odbora
Renato Stanković, član Odbora
Antonija Marković, članica Odbora
Carmen Aji, članica Odbora
Mihail-Petar Lukić, potpredsjednik Odbora

Ostali prisutni: Ivan Šarar, pročelnik Odjela gradske uprave za kulturu
Ivan Mikuličić, viši stručni suradnik za pravne poslove
Helena Semion-Tatić, ravnateljica direkcije programa
Zvonimir Peranić, član Kazališnog vijeća
Bojan Šober, član Kazališnog vijeća
Slavko Sekulić, član Kazališnog vijeća
Dražen Mikulić, član Kazališnog vijeća
dr.sc. Marin Blažević, indendant HNK Ivana pl. Zajca Rijeka
Alan Vukelić, upravitelj tehnike HNK Ivana pl. Zajca Rijeka

Početak: 14:30 sati

Konstatira se da su prisutni svi članovi Odbora te da postoji kvorum za odlučivanje.

Odbor jednoglasno (5 glasova ZA) utvrđuje sljedeći

DNEVNI RED

- 1. Aktualnosti i funkcioniranje HNK Ivana pl.Zajca**
- 2. Neodgovorena pitanja**
- 3. Razno**

I. Aktualnosti i funkcioniranje HNK Ivana pl.Zajca

U raspravi su sudjelovali; Maša Magzan, Ivan Šarar, Marin Blažević, Bojan Šober, Renato Stanković, Zvonimir Peranić

Maša Magzan uvodno pozdravlja sve prisutne, a posebno stare i nove članove Kazališnog vijeća te im u svoje ime i u ime članova Odbora za kulturu želi kvalitetnu suradnju i puno uspjeha u budućem radu. Dodatno obrazlaže da je razlog sazivanja ove sjednice činjenica da na nadolazećoj sjednici Gradskog vijeća 21.7.2022. niti jedna od dvadesetak točaka dnevnog reda nije posvećena situaciji u HNK Ivana pl. Zajca. Zbog toga Odbor za kulturu saziva ovu 2. tematsku sjednicu o HNK kako bi se otvorio prostor za razgovor o neodgovorenim pitanjima, aktualnostima i funkcioniranju HNK koje je punilo medijske rubrike zadnjih mjeseci. Dodatno naglašava da je teško razumijeti orientaciju kako Grada kao osnivača koji se kontinuirano povlači iz priče o HNK iako je svakom informiranom građaninu jasno da se tamo nešto začudno događa. Zaključuje da je za kvalitetno upravljanje gradom potrebno imati vlast koja se suočava sa problemima i rješava ih pa vjeruje da nitko ne može zamjeriti Odboru za kulturu kao radnom tijelu za preuzimanje inicijative i organiziranje ove sjednice kako bi se razgovaralo o važnim pitanjima za funkcioniranje i budućnost HNK u Rijeci.

Maša Magzan na kraju uvoda pruža dodatan kontekst i pojašnjava da je ovo 2. tematska sjednica posvećena HNK. Prva je održana u studenom 2021. i od tada nema odgovora o sanaciji duga kazališta koje je pitanje broj jedan. Podseća da se od studenog 2021. odjel za kulturu i odjel za financije usuglašavaju oko rješavanja ovog pitanja. Naglašava da je osim sanacije duga, Odbor za kulturu na tematskoj sjednici u studenom predložio niz konkretnih smjernica za racionalnije korištenje proračunskih sredstava, povećanje vlastitih prihoda, i korištenje potencijala kazališta za kulturni turizam, uštedama kroz autonomni sustav grijanja i hlađenja kazališta, produkciji mobilnih predstava koje se mogu igrati širom regije i Županije itd.. Podseća na raspravu o pronalaženju alternativnog modela financiranja kazališta, konkretno o većoj participaciji županije u budžetu kazališta koja sada sudjeluje sa 1% sredstava, a 40% kazališne publike je upravo iz Županije. Zaključuje da nakon što na ovaj prijedlog Odbora za kulturu Županija odgovorila klasičnom odbijenicom, nije ništa učinjeno u smislu dalnjih pregovora i pronalaženja novih mogućnosti. Poziva pročelnika Ivana Šarara da otvori raspravu unutar prve točke dnevnog reda koja se odnosi na aktualnosti i funkcioniranje HNK pa da da iz perspektive osnivača komentira probleme i situaciju u HNK koja je najveća i najskuplja ustanova u kulturi.

Ivan Šarar izjavljuje da ga čudi da rasprava počinje s njim jer bi Odbor za kulturu trebao služiti raspravljanju članova o određenim temama u krugu svojih članova. Tvrdi da je on na vrhu piramide i da ne želi davati 'ton' raspravi te da Odbor ne može biti 'parlaonica.' Čini mu se da postoji nerazumijevanje suštine upravljanja ustanovama pa tako i kazalištem. Kada Grad kaže da se ne želi baviti međuljudskim odnosima, to znači da Ivan Šarar, Marko Filipović ili ranije Vojko Obersnel neće odlaziti u zgradu kazališta i razgovarati sa bilo kim o međuljudskim odnosima zato što to suštinski, organizacijski i pravno nema smisla. U prvom redu zato što su ljudi zaposleni da se bave time, kao članovi kazališnog vijeća Zvonimir Peranić i Bojan Šober, koji su reprezentanti Grada i imaju svu pravnu snagu i ovlasti da se bave kazalištem. Tvrdi da je njegov posao da se bavi poboljšanjem materijalnog stanja, odnosno financiranja, infrastrukture i sl., a donošenje odluka unutar sistema u smislu da li ima publike, kakve su predstave, da li intendant ispunjava što je najavio u programu što je Gradsko vijeće odobrilo itd. ne pada mu na pamet miješati se u to. Za to postoje kvalificirani ljudi u kazališnom vijeću koji su odobrili prošlogodišnji rad intendanta i kazališta te podsjeća da su odobrili rad kazališta, kao i ovaj Odbor za kulturu i Odbor za financije. Sa ta tri stručna mišljenja došlo se na Gradsko vijeće koje je iz nekog razloga odbilo prihvati takvo izvješće pa zaključuje kako je problem perceptivno političke prirode i ulazi u sferu međuljudskih odnosa te opetovano tvrdi da zaista ne misli da je posao Grada da se direktno bavi međuljudskim odnosima jer posjeduje stručno

tijelo koje se time bavi. Pritom ne umanjuje činjenicu da se o ovooj temu puno priča i da problema sigurno ima. Ovdje ističe povjerenje koje su dobili Mikulić i Sekulić i zaključuje da su međuljudski odnosi 'klizav' teren pa poziva da na sistematičan i pametan pristup razrješenju problema. Dodatno naglašava da se Grad nije odrekao baviti kazalištem, nego postoje mehanizmi putem kojih se bavi kazalištem.

Maša Magzan komentira suštinu upravljanja ustanovama u kulturi i podsjeća kako je nedavno organiziran kazališni parlament na koji je pozvan pročelnik kao predstavnik Grada, no nije se odazvao niti on niti itko drugi iz Grada, jedino je bio prisutan bivši gradonačelnik, nije poznato iz koje pozicije. Također se osvrće na pročelnikov komentar da sjednice Odbora nisu parlaonice i ističe da je najveći problem javno-političkog prostora upravo nedostatak dijaloga i uključivanje svih dionika u raspravi o temama koje su važne. U komentaru kako stvari stoje u praksi kad je riječ o glasanju Odbora za kulturu o programskom i finansijskom izvješću HNK, podsjeća kako ni intendant niti poslovna ravnateljica nisu odgovorili na pitanje koje je postavila na 4. sjednici održanoj 22. 4. 2022. vezano uz poslovanje kazališta (povećanje rashoda vezanih u realizaciji umjetničkog programa usprkos navedenom smanjenju troškova osoba izvan radnog odnosa od 3,2 % zbog smanjenja broja vanjskih suradnika u odnosu na EPK). Ističe da na toj sjednici dobiva uputu od Odjela za kulturu da svoje pitanje postavi pisanim putem pa naglašava besmisao ovakve preporuke u kojoj odgovor o poslovanju kazališta stiže nakon što se o izvještajima već glasalo na sjednici. Zahvaljuje pročelniku na otvaranju rasprave i zaključuje da se jedino kroz suradnju pronalaze održiva i kreativna rješenja, a upravo će multidionički razgovori kako se razgovaralo i razgovarat će se o Javnim potrebama u kulturi biti kontinuitet rada ovog saziva Odbora za kulturu. Nakon toga poziva članove Kazališnog vijeća da komentiraju aktualnosti i funkcioniranje HNK.

Bojan Šober konstatira da je njegovo otvoreno pismo gradskim vijećnicima bio način da se privuče pažnja te da se samo iskristalizira samo jedan problem, a to je nedobivanje odgovora na određena pitanja pa je tako došlo do zastoja funkcioniranja kazališnog vijeća, a ne odlaskom nekoga iz zdravstvenih ili nekih drugih razloga. Tvrdi da je njegova dužnost kao člana Kazališnog vijeća da obavijesti javnost i bdije nad rukovodstvom, sredstvima, ponašanjem i zakonitom djelovanju kazališta. Nastavlja kako se ispričao intendantu Marinu Blaževiću jer je pravilo komunikacije zahtijevalo da se sa pitanjima prvo obrati intendantu pa da on ne mora saznati o tome iz novina, međutim isto tako nakon toga rekao mu je da stoji iza svih svojih riječi jer je kazališno vijeće prestalo funkcionirati, nije se sastajalo niti donosilo odluke dva i pol mjeseca. Tvrdi nadalje da vjeruje da je sa intendantom izgladio nesuglasice i da tu treba biti stavljena točka. Pozdravlja nove članove Kazališnog vijeća koji su dobili veliku podršku svoje 'baze,' bilo umjetnika ili zaposlenika kazališta. Sve prisutne podsjeća da rokovi 'stišću' jer ako se Kazališno vijeće ne sastane u tri mjeseca, automatski se raspušta to Kazališno vijeće i potrebno je sve započeti iznova. Zato poziva sljedeći tjedan intendantu na sjednicu sa točkom dnevнog reda o odabiru novog predsjednika kazališnog vijeća, te da su stvari u nekim slučajevima nepotrebno eskalirale u javnosti.

Ivan Šarar se uključuje sa dopunom svog odgovora o odnosu Grada prema situaciji u HNK i potvrđuje da je zatražen službeni nadzor Ministarstva kulture te da je gospodin Šober zamoljen da ne saziva sjednicu Kazališnog vijeća dok se na idućoj sjednici Gradskog vijeća ne odabere treći predstavnik osnivača te da je započela interna revizija HNK.

Maša Magzan postavlja pitanje čija je odgovornost da kazališno vijeće nije funkcionalo dva i pol mjeseca na što Ivan Šarar odgovara da je kolektiv koji bira predstavnike spor kao i gradska uprava te kako nije lako odabrati ljude koji će kvalitetno obavljati ovaj posao.

Želeći pojasniti situaciju oko raspada Kazališnog vijeća, Zvonimir Peranić obrazlaže da je po spoznaji sklopljenih ugovora ravnatelja tehnike i ravnateljice Hrvatske drame na otvaranju EPK (koje je dobio temeljem zahtjeva o pravu na pristup informacijama) iste ugovore poslao članovima kazališnog vijeća, intendantu, poslovnoj ravnateljici i pravnici sa traženjem sjednice

na kojoj bi se raspravljalo o činjenici da su navedena dva ravnatelja umjetnički djelovala izvan kazališta, a za što je potrebna dozvola kazališnog vijeća. Prethodno se nekoliko godina raspravljalo da li je intendant umjetnički djelovao na otvaranju EPK pa se u ispostavilo da intendant ipak nije umjetnički djelovao zato jer nije umjetnik, tako da nije bila potrebna dozvola kazališnog vijeća (o čemu je mišljenje dalo i Ministarstvo kulture i medija). No, s druge strane ističe da su v.d. ravnatelja tehnike i ravnateljica Hrvatske drame od strukovne udruge dobili potvrdu za porezne olakšice za umjetničko djelo što potvrđuje da se ipak radi o umjetničkom djelovanju. Kad su se ta pitanja počela postavljati, odjednom su članovi kazališnog vijeća iz raznih razloga davali ostavke. Zaključno je naglasio da je Kazališno vijeće moglo funkcionirati i s tri člana.

Ivan Šarar izjavljuje kako Grad nije mogao postaviti svog predstavnika jer je Trinajstić dao ostavku 26.5., a prva sljedeća sjednica Gradskog vijeća je bila 2.6. kada nije moguće bilo poslovnički staviti točku na dnevni red, a prva sljedeća sjednica je ova u sedmom mjesecu tako da je novi član kazališnog vijeća izabran na prvoj mogućoj sjednici.

Renato Stanković pohvaljuje hrabrost pojedinaca koji su morali artikulirati probleme pred javnošću, kao i spremnost Uprave kazališta da sudjeluje na javnim tribinama i suoči sa svojim kritičarima iako na njima nisu bili dužni prisustvovati. Komentira trenutačno činjenično stanje u smislu postojanja nekonzistentnosti u procesu donošenja odluka Uprave kazališta, dvojni oko pojedinih odredbi ugovora te statusa članova Uprave kao i niz problema u kadrovskom smislu i u smislu nedvosmisleno loših međuljudskih odnosa. Kritizira česte komentare gradske uprave koja interpretira da međuljudski odnosi proizlaze iz taštine umjetnika čime se relativiziraju ozbiljni propusti ili postupanja kao što je mobbing. Naglašava da je opasno ako se politički diskurs u vidu upravljanja kazalištem i njegovim umjetničkim programom počne miješati u umjetnički diskurs koji pripada isključivo ravnatelju i kazališnom vijeću, a ne Gradskom vijeću ili Odboru za kulturu. Istimje da je potrebna i politička i upravna volja, a najvažnija uloga ima upravo Kazališno vijeće jer je to prva instanca koja može reagirati na nepravilnosti bilo koje prirode, pogotovo kada ih Uprava ne uviđa ili nije u stanju na njih reagirati. Tek kada Kazališno vijeće to nije u stanju ili nema odgovarajuće alate na raspolaganju, tada je društvena obaveza medija da informira javnost, a obaveza politike je da se na to referira i ukaže na efekte koje takvi problemi mogu imati za društvo. Nastavlja kako bi bilo šteta da međuljudski odnosi, administrativni propusti i pravni detalji budu dominantna tema oko kazališta jer je kazalište ipak ključan javni resurs i alat koji nas brani od provincijalizacije. To je kazalište svih nas, a ne kazalište pojedinaca tako da je u interesu grada da se što prije završi ova priča i da se okrenemo umjetnosti, kulturi i budućnosti ovog grada.

Marin Blažević zahvaljuje Odboru za kulturu na ponovnom pokretanju teme o HNK, ali mora replicirati na naziv teme dnevnog reda "Aktualnosti i funkciranje HNK" sa pitanjem da li postoji netko tko može argumentirati da oko osnovne djelatnosti kazališta što je produkcija programa i ostvarivanja poslovnih rezultata nešto ne funkcioniра. Za cijelo vrijeme krize o kojoj se priča, medijskog terora, kazalište radi gotovo bez greške realizacijom programa, povećavanjem prihoda za 600.000 kuna prihoda te povećanjem broja gledatelja za 40% od prethodnog razdoblja. Postoji jedna bitna razlika u poziciji intendantanta, gradske uprave i u poziciji djelatnika koji su nezadovoljni te u poziciji novih članova kazališnog vijeća. Kada netko putem medija, tiskovnih konferencija ili različitih skupova iznese svoj stav o funkciranju bilo koje uprave, koji stav potpuno legitimno može biti kritičan, taj djelatnik ostvaruje svoje ustavno pravo slobode govora. Tvrdi za sebe i za druge predstavnike uprave da ako počne iznositi svoje stavove o tim istim nezadovoljnim djelatnicima izlaže se tužbama zbog uznemiravanja te da njegova uloga nije iskazivanje osobnih stavova nego je briga o tome da funkcioniira ustanova. Pohvaljuje inicijativu Maše Magzan da pokreće i sudjeluje u razgovorima i pitanjima o HNK-u kao predsjednica Odbora za kulturu, ali i kao kulturna i znanstvene djelatnica u ovom gradu, ali da ima problem što se ista pitanja ponavljaju i isti problemi ističu, a da se ignoriraju svi njegovi odgovori. Kao primjer ističe plan sanacije duga koji je predložen od strane HNK ili stvaranje inicijalnog duga kazališta za koji nije odgovoran. Apelira na mjeru i korektnost u

načinu na koji se bavimo kazalištem kao javnom institucijom jer za to mora postojati argument i dokaz. Želi da mu se objasni što ne funkcioniра u kazalištu. Članovima Kazališnog vijeća poručuje da je dosta blaćenja na društvenim mrežama, da moraju biti svjesni da su sada javne osobe i da se moraju odreći dijela svoje slobode pa tako i slobode govora. Osvrće se na 'matematiku' i izjavljuje da na izbore za predstavnika radnika nije izašlo niti pola zaposlenika, a gotovo 1/3 je mogla glasati samo za jednog kandidata. Smatra da je Slavko Sekulić bio mudar prijedlog radničkog vijeća, ali ga ipak podsjeća da je bio jedini kandidat. Istiće da nije u poziciji kao intendant iznositi informacije zbog čega je do toga došlo jer ne želi iznositi interne informacije. Zaključuje da cijelo vrijeme navodnih propusta kazalište radi, gostuje i producira program. Postavlja pitanje ako je kazalište ovako uspješno i kvalitetno producira i realizira program uz tako narušene međuljudske odnose, kakvo je kazalište bilo nekada kada je program bio neusporedivo lošiji, neambicijsniji i kad nismo putovali i predstavljali naš grad i našu kulturu. Kaže da broji dane kad će otići iz kazališta i kad će moći govoriti sve ono što misli i zna o kazalištu.

Bojan Šober komentira da nije istina da kazalište nije nikad bilo bolje. Tvrdi da takve interpretacije dospjevaju u medije, no nisu točne jer je kazalište bilo uspješno i nagrađivano i ranije. Izjavljuje da riječki HNK ima značajno mjesto na umjetničkoj karti Hrvatske, a intendant je samo nastavio na tom putu. Marin Blažević se složio i rekao da je citirao jednu gledateljicu te da je zadnji koji bi tvrdio da je program najbolji do sada, a tek kada ode iz kazališta moći će komentirati izmjene u programu.

Maša Magzan komentira intendantovu opasku vezanu uz naziv sjednice i izjavljuje kako je činjenica da kazalište krne funkcioniра iz više razloga. Jedan od razloga je taj što kazališno vijeće kao osnovni kontrolni mehanizam ne funkcioniра i nitko ne reagira na to dva i pol mjeseca pa se postavlja pitanje čija je to odgovornost? Smatra da nije bilo zdravo niti dobro pustiti sve i ne činiti ništa kako bi Kazališno vijeće profunkcioniralo. Istiće drugi veliki problem kazališta, a to je sanacija duga i podsjeća da od studenog 2021. nema dogovora između Odjela za financije i Odjela za kulturu o planu sanacije duga HNK. Tvrdi da su ishodište mnogih frikcija u kazalištu ugovori za djelatnice ili djelatnike koji se ne dostavljaju, smatra da je legitimno dati ugovore na uvid te da to nije poslovna tajna. Zaključno ističe važnost razvoja publike i tvrdi da Odboru za kulturu još uvijek nije dostavljeno izvješće o razvoju publike i posjećenosti predstava. Vjeruje da će se ovim temama Kazalište baviti jer su to ključne točke za funkcioniranje kazališta.

Marin Blažević komentira pitanje tko je odgovoran zašto ne radi Kazališno vijeće. Podsjeća na svoje otvoreno pismo kao odgovor Bojanu Šoberu za njegovu tvrdnju da je to odgovornost intendanta. Izjavljuje kako je teza da je interes uprave da kazališno vijeće ne funkcioniра potpuno nerazumna jer je nefunkcioniranje Kazališnog vijeća najveći problem za Upravu jer je kazalište paralizirano bez Kazališnog vijeća. Odluke na zadnjoj sjednici Kazališnog vijeća omogućile su najavu nove sezone, javnu nabavu itd. Nadalje tvrdi da je Ministarstvo kulture koje je nadležno za zakonito poslovanje javnih kazališta davanjem mišljenja rasplelo problem ugovora ravnatelja na otvaranju EPK na način da je kazalo da za sudjelovanje na otvaranju EPK ravnatelji nisu trebali dobiti suglasnost kazališnog vijeća.

Na to Zvonimir Peranić odgovara kako on mišljenje Ministarstva nije komentirao jer ga nikad nije ni vidio nego je o tome saznao iz novina. Kao član Kazališnog vijeća smatra da je trebao znati i sadržaj tog upita kao i sadržaj odgovora. Istiće da sukob interesa tu nije toliko problematičan koliko je problematična činjenica da je potrebno tražiti dozvolu Kazališnog vijeća za umjetničko djelovanje izvan kazališta. Pita jeli moguće da niti jedan umjetnik nije tražio dozvolu za djelovanje u okviru EPK ili postoji netko tko je ipak to tražio i dobio dozvolu? Marin Blažević odgovara kako niti jedan umjetnik nije zatražio dozvolu.

Zvonimir Peranić dalje komentira problem oko ugovora i diplome (ravnateljice drame) i tvrdi da je nejasno zašto ti dokumenti odavno nisu dani na uvid pa da se prekine višemjesečno potezanje tih pitanja. Što se tiče statističkih izvještaja, slaže se s prijedlogom i ističe da je

Uprava kazališta u dva navrata već zamoljena da se i gostovanja po granama uvrste u izvješća kako bi se dobio jasan komparativan uvid u gledanost predstava, kao i na dopunjenu metodologiju izvještavanja, no do sada to nije učinjeno. Na kraju se osvrće na izbore za Kazališno vijeće i uspoređuje ih sa lokalnim izborima na način da su današnji gradonačelnik i članovi Gradskog vijeća predstavnici svih građana, i onih koji su izašli na izbore i onih koji nisu. Zaključuje da se statistika izlaska na izbore za Kazališno vijeće može promatrati na različite načine, no činjenica je da članove Kazališnog vijeća nije izabralo 10 ili 20 ljudi iz kazališta nego preko 100 ljudi što je puno značajniji učinak od tzv. leptirovog efekta, a svi znamo što on na kraju može učiniti.

Marin Blažević ističe da je istina da Peranić nije bio u uvidu ni upitni sadržaj odgovora Ministarstva, no intendant je sastavio niz pitanja i poslao ih u Ministarstvo na suglasnost, a članovi novog Kazališnog vijeća odgovore Ministarstva mogu dobiti odmah na uvid. Tvrdi da su članovi Kazališnog vijeća dobili na uvid ugovore svih ravnatelja, no problem je što su se neki od tih ugovora pojavili u medijima bez privole zaposlenika, a to znači da je netko iz Kazališnog vijeća prekršio Poslovnik. Pojašnjava da novi članovi Kazališnog vijeća ponovo mogu zatražiti uvid u te ugovore.

Bojan Šober pojašnjava da su nakon uvida u ugovore ravnatelja članovi Kazališnog vijeća tražili da se na iduću sjednicu Kazališnog vijeća pozovu ravnatelji kako bi se razgovaralo o njihovim ugovorima, no taj prijedlog nije došao u obzir i nakon toga je krenula dezintegracija Kazališnog vijeća.

Odbor je jednoglasno (5 glasova ZA) donio sljedeći

Z a k l j u č a k

- 1. Odbor za kulturu prima na znanje informacije svih prisutnih sudionika rasprave.**
- 2. Odbor za kulturu podržava novi sastav Kazališnog vijeća od kojeg očekuje da zajedno s upravom kazališta radi na unaprjeđenju procesa, poboljšanju interne komunikacije i primjene jednakih kriterija za sve zaposlenike.**
- 3. Odbor za kulturu moli Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca Rijeka da dostavi izvješće o razvoju publike i posjećenosti za svaku pojedinu produkciju i generalno unutar grane, uključujući i gostovanja.**
- 4. Odbor za kulturu moli Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca Rijeka da dostavi zapisnik sa sjednice Kazališnog vijeća sa novoizabranim članovima Kazališnog vijeća.**
- 5. Odbor za kulturu stoji na raspolaganju u pružanju prostora za raspravu na idućim tematskim sjednicama o važnim pitanjima za Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca Rijeka.**

II. Neodgovorena pitanja

U raspravi sudjelovali; Maša Magzan i Alan Vukelić

Maša Magzan poziva Alana Vukelića da komentira situaciju sa svojim ugovorom, kao i planiranu suradnju sa SNG-om. Pojašnjava da u javnoj sferi dominira situacija nepostojanja jednakih kriterija za sve zaposlenike kazališta pa vjeruje da to građane najviše zanima,

Alan Vukelić odgovara kako je njemu sve ovo dosta neobično, ne razumije što je sporno oko ugovora. Pojašnjava da o svom ugovoru sa kazalištem nema pravo pričati, tvrdi da u njemu nema ništa sporno, ali ga ima problem pokazati novinaru koji će izgraditi konstrukcije o njemu kako se 'uhljebio.' Na upit Maše Magzan dali bi njoj dao na uvid svoj ugovor, odgovara potvrđno i dopunjaje da osjeća hajku na svoje ime i prezime i smatra da se ne traži istina jer njega nitko nije kontaktirao.

Na pitanje primjene jednakih kriterija za sve zaposlenike i suradnje sa SNG-om, Vukelić tvrdi da je ona ugovorena za vrijeme dok kazališno vijeće nije funkcionalo. Maša Magzan se pita dali bi isto bilo u slučaju da je riječ o nekim drugim zaposlenicima HNK koji bi na taj način argumentirali svoj rad izvan kazališta.

Ističući da u 'padobran ugovorima' ravnatelja ne vidi ništa sporno, Marin Blažević se pita zašto je goruća tema prozivati ravnatelje HNK, a ne ostale ravnatelje u kulturi. Prozivanje Vukelića, a posebno kolegice Gatica naziva lokalnim nacionalizmom i podsjeća da je ona izabrana u sazivu Kazališnog vijeća u kojem je na čelu bio Nenad Šegvić, a zamjenica je bila Snježana Prijić Samaržija, današnja rektorica sveučilišta. Postavlja pitanje zašto je to nakon četiri godine postala tema i nastavlja da je tu riječ o političkoj konstalaciji Gradskog vijeća gdje se vodi bitka između SPD i PGS koji su u neformalnoj koalciji, a onda se to lomi preko leđa ravnatelja i voditelja određenih ustanova u kulturi. Jasne su mu ucjene i trgovanje prema gradonačelniku, kao što mu je jasno da je sastav Kazališnog vijeća posljedica određenih političkih odnosa, ali mu je nejasno da se za dvostrukе kriterije proziva njega, a vlastiti dvostruki kriteriji se ne vide. Pa postavlja pitanje dali je veći problem ugovor ravnatelja u HNK, u odnosu na ugovore ravnatelja u drugim ustanovama u kulturi, a da se ne govori o pročelnicima, gradskim firmama itd.

Maša Magzan se slaže da su ravnateljski ugovori i osiguranje mandatno zaposlenih u kulturnom sektoru zanimljiva tema koje zahtjeva posebnu pažnju i vjerojatno posebnu sjednicu te pojašnjava da se ravnateljski ugovori na ovoj sjednici komentiraju u ovkriu teme sjednice, a to su aktualnosti i funkcioniranje HNK. Zaključuje sjednicu pozivom novom Kazališnom vijeću da uporno radi i kvalitetno surađuje kako bi se pronašli odgovori na brojna otvorena pitanja. Osobno vjeruje da će pristup što više transparentnosti, jednakih prava i mogućnosti umanjiti spoticanja i frikcije u kazalištu. Također poziva gradsku upravu da se aktivira oko kazališta i brojnih nerješenih pitanja. U svoje osobno ime, a vjeruje i u ime članova Odbora za kulturu izražava podršku radu Kazališnom vijeću i najavljuje da će Odbor nuditi prostor za suradnju u svrhu multidioničkog dijaloga i pronalaženja boljih rješenja, Predsjednica završno informira prisutne da će službene zaključke sjednice dobiti naknadno mailom.

Pročelnik za kraj komentira da cijeni dijalog, no osvrnuo bi se na to da sastav Odbora za kulturu koji predstavlja 5 najjačih političkih opcija u Rijeci pa time kao Odbor za kulturu predstavlja i ozbiljnu reprezentaciju gradske politike u ozbiljnem formatu, Iz tog razloga moli, a ne zahtjeva jer to ne može, da se u duhu dijalog zaključci odmah donešu. Dobiva pojašnjenje predsjedice Odbora da su u pitanju praktični razlozi, a to je činjenica da članovi Odbora samostalno donose zaključke pa da nebi trošili vrijeme svih prisutnih koji su svakako pozvani ostati ukoliko to žele jer je sjednica javna, no s obzirom da u formulaciji zaključaka ne sudjeluju, iz tog razloga dobivaju mailom službene zaključke naknadno.

Jednoglasno su usvojeni zapisnici sa 8. i 9. sjednice Odbora za kulturu.

Sjednica se zaključuje u 17:05 sati.

Tajnik Odbora

Ivan Mikuličić, v.r.

Predsjednica Odbora

doc.dr.sc. Maša Magzan, v.r.